

I betragtning af alt det bras, der laves på Danmarks Radios TV 1, er jeg helt sikker på, at hvis man sparede licenspengene, så kunne man komme meget langt med at betale for at se noget, som man gerne vil se, med betalings-tv. Vi har et eksempel i TV 3, som opkræver 9 kr. om måneden for et abonnement, og så kan der altså blive noget med, at man skal betale for nogle ekstra udsendelser; men der er jo ingen, der siger, det behøver at blive så dyrt med disse ekstra udsendelser, for spørgsmålet er, hvordan man vil sælge udsendelserne, og hvor mange tv-stationer der kan få adgang til de forskellige sportsarrangementer og komme til at sende det. Jeg er helt tryk ved, at man kører mere og mere i den retning.

Hr. Bent Hindrup Andersen sagde: Jamen så lægger vi bare en afgift på. Hvis der bliver noget med »pay per view«, så må vi sørge for, at der kommer en afgift på, så vi kræver en masse penge ind, taber halvdelen undervejs til administration og deler resten ud igen til sportsarrangementer og til dem, der har leveret varen, eller hvad det nu var, man ville kræve dem op til.

Det lyder da meget smukt, men det hjælper jo alt sammen ikke, hvis et amerikansk firma køber et stort sportsarrangement og laver »pay per view« over Internettet og betaling over Internettet. Så får skatteministeren saftsuseme travlt, hvis han skal rundt og kontrollere, hvor mange afgifter han nu er gået glip af. Der er så mange muligheder, at det løber helt løbsk, hvis man vil forsøge at styre det. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Man kan også tage et andet eksempel og sige: Når man nu vil regulere det her område, hvordan var det så egentlig, dengang man her i Folketinget begyndte at tale om reklamer i fjernsynet? De nuværende regeringspartier m.fl. tordnede imod reklame, og det skulle styres, og det skulle man i hvert fald ikke have osv. Man tænkte ikke på satellitkanaler og kabel-tv. Der gik mange år, hvor man forbød de danske firmaer at bruge tv-reklamer, og man ville helst slet ikke have nogen reklamer i dansk fjernsyn. Det varede jo ikke ret længe, inden de danske firmaer fandt ud af, hvad det var for nogle tv-kanaler, der blev set herhjemme, og så betalte de rigtig mange penge for at sende reklamerne på de udenlandske tv-stationer.

Vi i Dansk Folkeparti ser frem til den fremtid, der ligger foran os, hvor der bliver et trykknapsystem, og hvor man kommer hjem, og så ser man de udsendelser, man gerne vil se, og beta-

ler for dem. Og det vil sige, at hvis man vil se noget dåsemad fra en eller anden amerikansk serie, ja, så har man lov til det, og det bliver garanteret meget billigt, fordi de bliver set af mange, mange millioner hele verden over, så hvis man bare vil sidde og lade sig underholde af sådan én, er jeg helt sikker på, at det kan gøres for meget få kroner i fremtiden, hvorimod det koster enorme summer, når Danmarks Radio producerer. F.eks. koster »Bryggeren« måske 1 mio. kr. eller mere pr. afsnit, men alligevel så falder folk fra, efterhånden som de ikke kan følge med mere.

Jeg mener, at det rigtige er, at tvangslicensen skal væk, og så må vi betale for det, vi gerne vil se. Og hvis vi får det at se, som vi gerne vil se, ja, så behøver vi ikke sidde og bruge al den ventetid i sofaen, og derfor bliver det på lang sigt billigere kun at betale for det, man ser.

Som jeg indledte med at sige, er vi med i medieforliget, og vi har tiltro til, at ministeren hele tiden vil holde sig a jour med situationen og vil indkalde de partier, der nu skal være med, til at forhandle disse ting. For jeg er enig med den konservative ordfører i, at selv om vi har en 4-årig aftale, så er der med garanti mange af disse her ting, som vi skal have fat på, inden de 4 år er gået.

Og så skal jeg til slut sige, at vi ikke kan støtte Enhedslistens dagsordensforslag.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg vil sige tak for de mange indlæg i debatten. Vi har været vidt omkring og måske også ude på kanten af det, forespørgslen egentlig handler om.

Jeg vil godt tillade mig at begynde med at svare hr. Ole Donner på det spørgsmål, han rejste om alsidighed. Jeg skal bare minde hr. Ole Donner om, at det faktisk fremgår af den medieaftale, Dansk Folkeparti er med i, hvordan man klager over noget sådant: Public service-stationerne skal aflægge et medieregnskab, hvori de redegør for, hvordan de behandler klager, og det er i øvrigt direktionerne på de 2 tv-stationer, der er ansvarlige for det.

Så skal jeg til forespørgernes spørgsmål, der er gentaget et par gange, om, hvad den sene reaktion skyldes, sige: Jeg tror, det er fordi, der ikke har været noget at reagere på indtil for ganske nylig. Jeg tror, det er rigtigt, som andre ordførere har sagt, at det er boksekampen – eller slåskampen, som jeg tillod mig at kalde den for et par dage siden – mellem Larry Holmes og